वित्वा जीवत्पितृकस्य होमानमित्वलोपपित्तमाह "कर्कः।
"न स्थवेते जाद्वकर्यों न जीवनमात द्दातीत" स्व ।
"जीविप नृकस्य होमानम्बद्धा कुर्वतः यतोजाद्वकर्याः
स्थाचार्यो न स्थवेते जीवता पिला स्थविक्ते पितामहादी
पिर्यस्तान न मवतीत्याह कृतो न भवतीत्यल हेदः 'न
जीवनमित द्दातीति यासान्तरे स्थवात् स्थाः प्रधाने
पिर्यस्ताने जीवत्पितृकस्य निषित्रे सनारम्भ एव घटते
व होमान्तता । स्थापत्तम्यः "यदि स्रीवत्पिताम द्दादा
होमात् कृत्वा विरमेदिति" मानवे च यदि द्द्याद्येभ्य
एव पिता द्यात्तेभ्यो द्यादिति" काठवे 'पिताप्रलो
चेदाहितान्नी स्थातां वेभ्यः पिता तेभ्यः द्रलो द्यात्
विता प्रतः स्थात् पितामहो जीवत् पिले पिर्यस्
निष्याय पितामहात्पराभ्यां द्यादिति" कर्वः
जीवप्रलोग्यल । स्थासान्तिपेरनिस्थलात् न कप्।
जीवपिष्ट स्वपि तलावें।

जीवश प्रः जीव-स्थ । श्रूमें २माचे श्रेमबूरे अमेचे च ध्रायुक्त द्वामिक चश्रजीवनविति तिः। ज्यादिकोः जीवस् प्रः जीवं जीवनं इदाति द्यति वा दा-दो-वा व । श्रेद्यो श्रेषकी श्रात्वपर्यदक्षे च मेदिः अजीवनदानिर

ति । एजीवनी हचे की राजनि ।

जोव दात कि जोव दिस्ति दा-हच्। 'श्जीवनदार्थिन

जियां की मुसा च्रक्किनामी घर्षी श्जीवनी हचे च

जीवदानु ति॰ जीवं दराति दा-बा॰ तः। १ जीवनदातिर "विरिष्यज्ञुदादाव प्रथिवीं जीवदानुम्" बजुः १।२८। जीवष्टण की जीवाव जीवनाय दृष्टा । जीवनीष्टचे राजनि॰ जीवधन न॰ जीव पव धनम् । गवादिजनुक्षे धने तिका॰ जीवधानी की जीवा धीयने उद्याम् धा+ धिम-करचे ब्युट् छीप्। प्रथियाम् । "दर्श गां तत् छुष्प्छरचे यां जीवधानीं खबसम्यधन्य भागः २।१२।२। "जीवधानीं ववैजीवाधारम्यां महीम्" जीवरः।

कीवन म॰ जीव-माने खुट्। श्वनी श्राणकारणे।
दरणे खुट्। श्रंति मेदि॰। जर्व विना प्राण-धारणामस्यात्तका जीवनकरणात्मम् जत एव 'बाद्यसर्य डि धीस्य! मन बापोसंबः प्राचः' बान्दोन्वे प्राणानां श्वस्थयत्तकक्षा तका तवात्वं बमर्थिनं यवा।

'श्यापः पीताकोधा विधीयनी ताकां यः क्विति । पादकाका न भवति यो प्रधानकाक्षीकितं बीशिका स प्राचः" "बर्ण सौस्य ! पीयमानानां योऽचिमा स अर्जुः यसदीपति स पाची भवति" "पोक्यकसः सौस्य ! पुरुषः पञ्चदवास्त्रानि भाषीः कामनपः पिनापीमयः प्राथी, न पिनतो निष्के स्प्रते" इति का छ । इजीवनसाधने लि. "बर्वीडची जीवनः पाता सम्बन्धे ।। ऐयक्षेत्रीने बन्दे पन् बदी हमसाबुद विकरलेन जीवन हेत्यात् तथात्यम् । ६ भक्जिन राजनि अवाते दजीवकी प्रधी च पुरुराजनि । ध्युद्रमत्तवचे पु॰ मञ्दूष॰ । १०५मे पु॰ हेमच०। जीवयति जीय-चिष्-कत्तेरि-स्य । श्वरमेश्वरे पु॰ "बीरका रचनः बन्तो जीवनः पर्व्यवस्थितः"विष्णु स॰। "बनीः प्रजाः प्राक्त्रम् जीवयन् जीवनः" भाः । "प्रवित्तन निवृत्तिच तथा जीवनकार्चम् मामाः 'जीवनं जीवनं इनि प्राचान् इनि समीरचः । किमावयं चारहेचे माचदा वमद्रतिसा" चन्नटः। इसी १२ जीविकायाम। "कविः चित्यं भतिविद्या क्षवीदं वक्षटं विदिः । वैवा रूपं क्यो भैजनापत्ती जीवनानि सु" यात्तः "विद्या चिल्पं अतिः सेवा बोरखं विपिषः क्षाः। धृति-भैं च तसीद्य दय जीवन रेतवः" भतः। ११ जीवदातिर "शीतसाल वनी वायुः समान्त्र खीवनः श्रुचिः" भा॰ व । १६८ वा ।

जीवनक न॰ जीवन+बंदाशं वन्। यद्धे ऐसय॰। वडी प्रावस्थाद्यगतनोक्षत्रा तस्र तथात्वम्।

जीवनयीनि स्ती ६त॰। न्याबोक्ते देशे प्रावधवार-बारणे कतीन्द्रिते । यसभेदे । 'यसो जीवनयोनिख वर्षदातीन्द्रियो भनेते । यरीरे प्रावधवारकारणं परि-कीर्कितम्' भाषापरि॰। ''जीवनयोनियंस्तो याव-व्यावनमत्त्रकते स भातीन्द्रियः । तस प्रमाणभाष्ट्र यरीरे प्राणसञ्चारकारणं परिकीर्क्तितमिति । प्राच-श्रञ्जारो दि व्यक्षिकः वाषादिः प्रवस्ततः स्राध्यः । स्त्यः प्राणसञ्चारस्य यसमाध्यत्वातुमानात् प्रत्यच्यसम् वाधा-भागमञ्चारस्य यसमाध्यत्वातुमानात् प्रत्यच्यसम् वाधा-भातीन्द्रययसमितः । स दव कीवनयोनिप्रयसः 'स्का॰ जीवना की जीवयति जीव-विश्व-स्यु । प्रदेशभी

जीवनाचात न० जीवनसाचाता बकात्। विषे शब्द प॰। जीवनावास प॰ जीवनं जः मावाबीऽसः। वस्त्वे शब्द प॰।

६तः। श्वाबायतने देशे च । जीवनी की जीवलनेन जीव-बरचे खुट् कीम्। १वा-बोक्यां श्वीपार्थ श्वीदावां अम्लावेदावां ५ जीवनवाञ्च